

ŽILBER DELAE
MARSEL MARLIJE

maja

i njen drug vrabac

Preveo s francuskog Vladimir D. Janković

Laguna

Mački Mimi na pameti su samo gnezda, perje i vrapci. Čim joj okreneš leđa, ona se vere uz drvo. Pravi akrobata.

- Gle, vrapčevo gnezdo!

Mimi skače... Ali nije uzela dobar zalet. Gnezdo pada na zemlju. Dvorištem se razleže očajničko pijukanje.

- Šta to bi?

- Mačka. Prevrnula gnezdo.

- Bićeš kažnjena, Mimi - kaže Maja.

U gnezdu je neka ptica, jedna jedina, malecka.

- Zvaćemo ga Peca.
 - Ala je smešan ovaj kanarinac! - iščuđava se Žuća.
 - Nije to kanarinac, nego vrabac, blento jedan! I to mladunče.
 - Nije baš lep. Skoro da nema perja, i jedva se drži na nožicama.
 - Kad poraste - lećeće.
 - Sav drhti od gladi i hladnoće - kaže Maja. - Moramo odmah da ga zbrinemo.
- Da li ga držati u kući? I tu ga hraniti?
Da... ali... kako?

Tata je rekao: „Ne može se vrbac gajiti kao beli miš.“

- Gde da ga stavimo?

- Evo, može u ovaj baštovanov šešir. Vrapčić - siročić cijuče od gladi. Sve mu zjapi onaj veliki kljun.

- Da mu dam na tanjiriću da jede?

- Taman posla! Ptice malima hranu stavljaju pravo u kljun - objašnjava tata.

- Koliko puta dnevno?

- Ptici su uvek gladni.
- A šta vrapci jedu? Hleb? Salatu?
- Nipošto! Mnogo je ovaj mali za to!
Njemu se daje kuvano žumance i sitno
iseckano meso.
- Kako da mu to stavimo u kljun?
- Probajte palidrvčetom.
- A šta da mu damo da pije?
- Vode... Nekoliko kapi, ne treba mu
više.
- Ne smemo da ga puštamo napolje! -
kaže Maja. - A kad se raspust završi,
ko će onda da brine o Peci?
- Raspoređićemo se. Jedno pa drugo.